

Nagrada „BORIS PAPANDOPULO“ za autorsko stvaralaštvo u području ozbiljne glazbe dodjeljuje se **Anti Knešaureku** za skladbu *Mjesec* za simfonijski orkestar praizvedenu 06. studenoga 2014. na otvaranju 51. Glazbene tribine Opatija.

Hrvatski skladatelj mlađeg naraštaja, kako još uvijek tepamo 36-ogodišnjemu Anti Knešaureku, po mnogočemu se izdvaja iz prosječnog profila svojih kolega u struci. On je u prvom redu vrhunski interpret i improvizator na orguljama, glazbalu kojim je ušao u profesionalni svijet glazbenika. Između dva studija na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu (orgulja u klasi Marija Penzara i kompozicije u razredu akademika Marka Ruždjaka) usavršavao se i stjecao iskustva u Karlsruheu i Parizu, te osvojio prestižnu nagradu Gunther Ramin za polifonu improvizaciju na Visokoj školi za glazbu Felix Mendelssohn-Bartholdy u Leipzigu. Kao glavni orguljaš Bazilike Srca Isusova u Zagrebu redovito koncertira i improvizira na orguljama, a iz njegovih projekata izvedbe integralnih orguljskih opusa zajedno s kolegom Pavlom Mašićem osobitog je maha imao ciklus s djelima Johanna Sebastiana Bacha iz čega je proizišao i antologijski album ovjenčan Porinom.

Knešaurek posljednjih godina sve više pozornosti publike i kritike privlači svojim stvaralaštvom koji se širi na najrazličitije forme, sastave i oblike. Iz mnoštva djela nastalih u 2014. posebno se ističe njegova simfonijska pjesma *Mjesec* koju je u sklopu praizvedbi orkestralnih skladbi na svečanom otvorenju 51. Glazbene tribine Opatija 6. studenoga 2014. u koncertnoj dvorani Hotela Imperial praizveo Simfonijski orkestar HRT-a pod vodstvom maestra Aleksandra Markovića. Već se sam naslov, forma ali i ozračje oslanja na naslijeđe Claudea Debussyja kojemu je bio vrlo sklon njegov nekadašnji učitelj Marko Ruždjak. Početak i kraj povezuju prozirne sanjarske boje u diskretnim kolorističkim plohama, dok se dobar tretman cijelog orkestralnog sastava u punoj gradaciji intenziteta ritmike i dinamike udiže do svojevrstne lijene koračnice prije povratka u svemirske sfere sordiniranih truba i vibrafona. Sjajno iskorištena prigoda za zaokruženo djelo koje ima uporište u tradiciji (reference na Musorgskog i Brittena) ali jasno donosi prepoznatljiv individualni skladateljski pečat koji jednostavno potiče na ponovno slušanje.